

INTO THE WOODS

HOUTBLAZERS- WOODWIND ENSEMBLE

Programma | Programme

Richard Strauss

Serenade op. 7 (1881)

Charles Gounod

Petite Symphonie (1885)

Adagio-Allegro

Andante cantabile

Scherzo

Finale

Antonin Dvorak

Serenade op. 44 (1878)

Moderato, quasi marcia

Minuetto

Andante con moto

4. Allegro molto



Karel Schoofs – Artistieke leiding

Karel Schoofs studeerde bij Jan De Maeyer, Luk Nielandt en Louis Gilis aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium in Antwerpen. Hij rondde zijn opleiding af als primus van zijn academiejaar. Daarna volgden nog masterclasses bij o.a. Jean-Lois Capezzali en Yvàn Fisher.

Als jonge twintiger speelde Karel al bij het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen tot hij in 1996 werd benoemd tot hobo-solo bij het Nationaal Orkest van België onder chef-dirigenten Yuri Simonov, Mikko Franck en Walter Weller. Sinds 2008 is Karel eerste hoboïst bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest onder de leiding van Valery Gergiev en Yannick Nézet-Séguin, alwaar hij in 2010 debuteerde als solist in werk van Mozart en Bellini. In 2014 speelde hij met zijn orkest de Nederlandse première van James MacMillans hobo concerto. Karel mocht eveneens Soleren op het Festival van Vlaanderen, met de Belgische Kamerfilharmonie, het Brabants Orkest en op de wereldtentoonstelling in Shanghai (2010).

Karel wordt ook geregeld uitgenodigd als eerste hoboïst door alle orkesten en operahuizen van België en Nederland zoals het Koninklijk Concertgebouw Orkest Amsterdam en de Muntchouwburg,...

Ook als *chambrist* heeft hij zijn strepen verdiend: Oxalys, Quatuor Danel, het Combattimento Consort Amsterdam en I solisti del Vento zijn maar enkele ensembles die graag een beroep doen op Karels expertise. Bovendien is hij stichtend lid van het ensemble MP21 en speelt hij geregeld op internationale events als Storioni Festival of het Schiermonnikoog Festival voor Kamermuziek. Sinds 2007 vormt Karel een muzikaal duo met harpiste Anneleen Lenaerts (Wiener Philharmoniker).

Sinds 2013 is Karel hoofdvakdocent hobo aan de Koninklijke Conservatoria van Brussel en Den Haag en geeft in die functie ook masterclasses over de hele wereld, van Michigan tot Shenzhen.

Karel kleurt af en toe buiten de lijnen. Met veel plezier werkte hij mee aan de theaterproducties *Verzen van het Leven en de dood* (2009), *Watermuziek* (2010-) en aan het jazzprogramma *Dowland Project* (2011).

Karel Schoofs – Artistic direction

Karel Schoofs studied with Jan De Maeyer, Luk Nielandt and Louis Gilis at the Royal Flemish Music Conservatory in Antwerp. He completed his studies as *primus* of his academic year. This was followed by master classes with Jean-Lois Capezzali and Yvàn Fisher, among others.

As a youngster in his twenties, the oboist already played with the Royal Philharmonic Orchestra of Flanders until he was appointed solo oboist with the National Orchestra of Belgium in 1996 under chief conductors Yuri Simonov, Mikko Franck and Walter Weller. Since 2008, Karel has been principal oboist with the Rotterdam Philharmonic Orchestra under the baton of Valery Gergiev and Yannick Nézet-Séguin, where in 2010 he made his debut as soloist in works by Mozart and Bellini. In 2014, he played the Dutch premiere of James MacMillan's *oboe concerto* with his orchestra. Karel was also allowed to solo at the Festival of Flanders, with the Belgian Chamber Philharmonic, the Brabant Orchestra and at the Shanghai World Expo (2010).



Karel is also regularly invited as first oboist by all orchestras and opera houses of Belgium and the Netherlands such as the Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam and the Monnaie Theatre,...

Furthermore, Karel has also earned his stripes as a *chambrist*: Oxalys, Quatuor Danel, the Combattimento Consort Amsterdam and I solisti del Vento are just a few ensembles that gladly call on Karel's expertise. Moreover, he is a founding member of the ensemble MP21 and regularly plays at international events such as Storioni Festival or the Schiermonnikoog Festival for Chamber Music. Since 2007, Karel has formed a musical duo with harpist Anneleen Lenaerts (Wiener Philharmoniker).

Since 2013, Karel has been principal study teacher in oboe at the Royal Conservatories of Brussels and The Hague, and in that capacity also gives master classes all over the world, from Michigan to Shenzhen.

Karel occasionally colours outside the lines. He enjoyed working on the theatre productions *Verzen van het Leven en de dood* (2009), *Watermuziek* (2010-) and on the jazz programme *Dowland Project* (2011).

Serenade op.7, Richard Strauss (1881)

NL

Toen hij nog maar 18 jaar oud was, componeerde Richard Strauss de zeer romantische, eendelige Serenade voor blaasinstrumenten, op. 7. Dit werk, dat nog steeds zeer populair is bij blazers, doet qua instrumentatie en structuur denken aan Mozarts "Gran Partita", die zeker als voorbeeld diende voor Strauss. De serenade ging niet zoals verwacht in zijn Beierse thuisland in première, maar in Dresden, in 1882, onder leiding van de destijds zeer gewaardeerde dirigent Franz Wüllner, die ook de premières had verzorgd van Richard Wagners *Rheingold* en *Die Walküre* en later Strauss' toongedichten *Till Eulenspiegel* en *Don Quichot* in première had gebracht.

EN

When he was a mere 18 years old, Richard Strauss composed the highly Romantic, one-movement Serenade for Wind Instruments, op. 7. Extremely popular among wind players to this day, this work recalls in instrumentation and structure Mozart's "Gran Partita", which certainly served as a model for Strauss. The serenade was not premiered in its Bavarian homeland as might have been expected, but rather in Dresden, in 1882, under the direction of the then much-esteemed conductor Franz Wüllner, who had also given the inaugural performances of Richard Wagner's *Rheingold* and *Die Walküre* and later premiered Strauss' tone poems *Till Eulenspiegel* and *Don Quixote*.

Petite Symphonie, Charles Gounod (1885)

NL

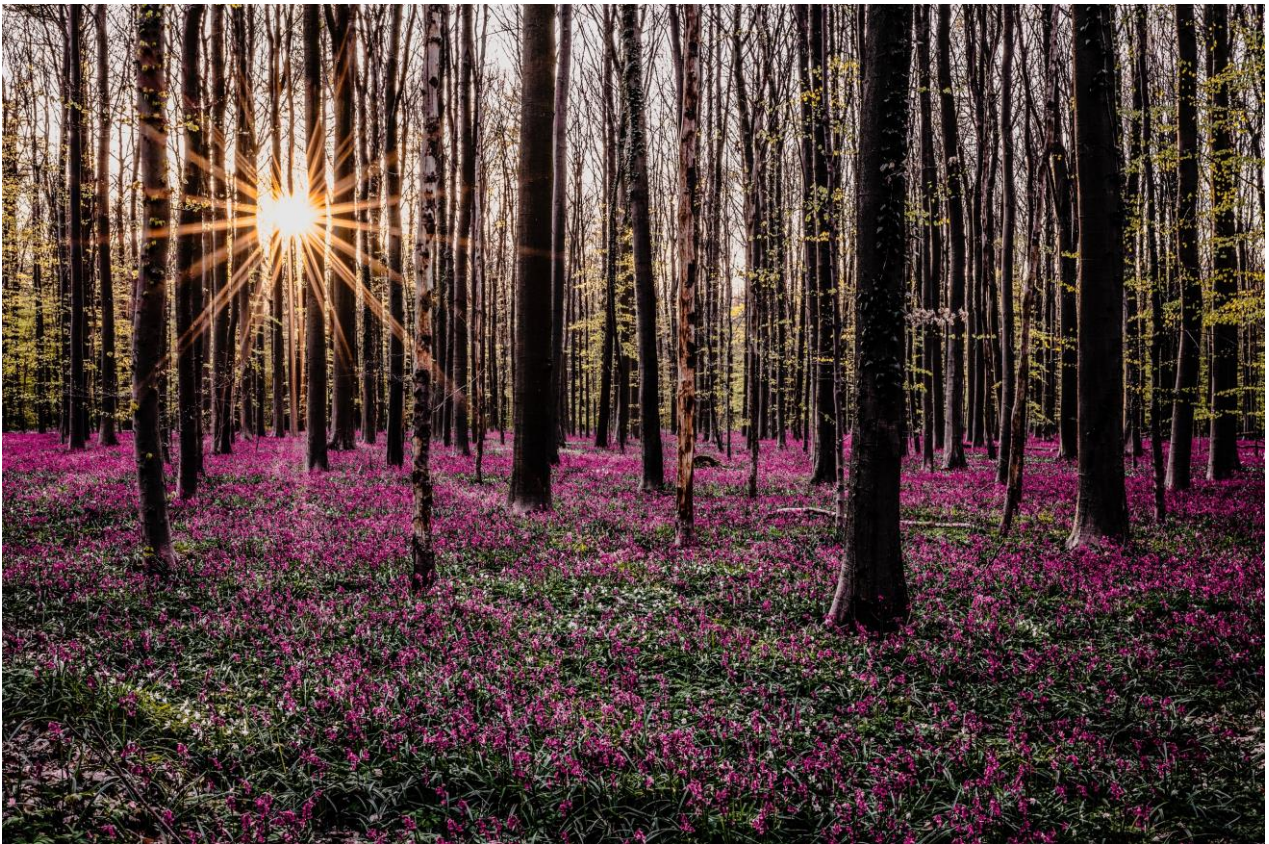
De Franse componist Charles Gounod (1818-1893) is wellicht het meest bekend om zijn opera Faust en zijn Ave Maria. Hij was een levenslange Parijzenaar, met uitzondering van een vierjarig verblijf in Rome na het winnen van de prestigieuze Prix de Rome in 1839. Hij kwam uit een artistieke familie, met een artistieke vader en een pianistische moeder die zijn eerste lerares was. Hij ging studeren bij Anton Reicha en later aan het Parijse Conservatorium. Ook een levenslange toegewijde aan de kerk, die bijna tot het priesterschap was toegetreden, was hij een productieve componist van gewijde vocale en koorwerken.

Gounod schreef Petite Symphonie laat in zijn carrière, in 1885, voor fluitist/impresario Paul Taffanel en zijn Société de Musique de Chambre pour Instruments à Vent, die het op 30 april van dat jaar in Parijs in première bracht. De bezetting is eenvoudigweg harmonie-ensemble plus een enkele fluit. Het gebruikt de standaard symfonische vorm van 100 jaar eerder. Het eerste deel heeft een langzame inleiding, gevolgd door een allegro in sonatevorm. Het tweede deel is een prachtig andante cantabile, bijna een aria voor fluit. Het derde deel is een pittig scherzo met trio. De finale is weer een allegro dat sprankelt van lichtheid en energie. Hoewel het stuk verschillende tendensen uit de Romantiek vertoont, waaronder lange melodische lijnen en een verrassende harmonische beweging in de ontwikkelingsdelen, is het in de kern een terugblik op een vroeger, eenvoudiger tijdperk waarin vorm en harmonie duidelijk waren.

EN

French composer Charles Gounod (1818-1893) is perhaps best known for his opera Faust and his Ave Maria. He was a life-long Parisian, excepting a four-year stay in Rome after winning the prestigious Prix de Rome in 1839. He came from an artistic family, including an artist father and pianist mother who was his first teacher. He went on to study with Anton Reicha and later at the Paris Conservatoire. Also a lifelong church devotee who almost entered the priesthood, he was a prolific composer of sacred vocal and choral works.

Gounod wrote *Petite Symphonie* late in his career, in 1885, for flutist/impresario Paul Taffanel and his *Société de Musique de Chambre pour Instruments à Vent* (Chamber Music Society for Wind Instruments), which premiered it in Paris on April 30 of that year. Its instrumentation is simply harmonie ensemble plus a single flute. It uses the standard symphonic form from 100 years prior. The first movement has a slow introduction followed by an allegro in sonata form. The second is a gorgeous andante cantabile, almost an aria for flute. The third is a spritely scherzo with trio. The finale is another allegro that sparkles with lightness and energy. While the piece does show several Romantic-era tendencies, including long melodic lines and some surprising harmonic motion in development sections, it is at its heart a throwback to an earlier, simpler era where form and harmony were clear as day.



Fotograaf | Photographer: Dymphna Vandenabeele

Serenade op.44, Antonin Dvorak (1878)

NL

Dvořák componeerde dit werk in twee weken, waarbij het eerste deel in één dag werd geschreven. Het werd geschreven in 1878 en ging datzelfde jaar in Praag in première onder leiding van de componist. Met zijn bezetting van tien blazers en twee strijkers en de charme van zijn melodieën doet het denken aan de serenades van Mozart van een eeuw eerder. Het menuet is een voorbeeld van de inheemse invloed op de composities van Dvořák. Het trio is een "furiant", een Tsjechische dans in snelle drievoudige tijd met syncopen, die een duidelijk contrast vormt met de omringende menuetgedeelten van het deel. Opmerkelijk is ook de terugkeer van het thema van het eerste deel tegen het einde van het laatste deel, wat leidt tot een groots slot van het stuk. Dit opus is werkelijk een van de meesterwerken voor blazersensemble.

We hebben Johannes Brahms te danken aan de lancering van Dvořáks carrière. In 1878 was Brahms jurylid in een compositiewedstrijd waaraan Dvořák als deelnemer deelnam. Brahms bleef de jonge Tsjechische componist steunen en hielp hem aan zijn eerste publicatiecontract. Het contract vroeg van Dvořák een symfonie, die we nu kennen als nr. 5, en enkele andere werken, waaronder de heerlijke serenade voor blazers (en strijkers).

De Serenade biedt ons Dvořák in jeugdige inventiviteit, maar ook op zijn best in prachtige melodieën en weelderige harmonie. Dat hij ervoor koos dit werk te schrijven voor de blazers die hij koos (twee hobo's, twee klarinetten, twee fagotten, contrafagot en drie hoorns) samen met cello en bas, terwijl hij de fluit wegliet, onthult de bedoeling en de structuur van de Serenade: donkere rijke sonoriteiten, chocoladeachtige lijnen, een echo van de lieflijke serenades van de Mozart van weleer, terwijl hij een uniek Tsjechisch klinkend werk creëerde.

EN

Dvořák composed this work in two weeks, the first movement being written in one day. It was written in 1878 and was premiered that same year in Prague with the composer conducting. With its instrumentation of ten winds and two strings and the charm of its melodies, it is reminiscent of the Mozart serenades written a century earlier. The minuet is an example of the native influence on Dvořák compositions.

Its trio is a “furiant”, which is a Czech dance in quick triple time with syncopation, and this provides a marked contrast to the surrounding minuet sections of the movement. Also noteworthy is the return of the opening first movement theme toward the end of the final movement, leading into a grand conclusion of the piece. This opus is truly one of the masterpieces for wind ensemble.

We have Johannes Brahms to thank for essentially launching Dvořák’s career. In 1878, Brahms was a judge in a composition contest that awarded Dvořák honor as a contestant. Brahms then continued to champion the young Czech composer and helped him land his first publishing contract. The contract asked of Dvořák a symphony, which we know now as No. 5, as well as some other works, including the delicious serenade for winds (and strings).

The Serenade offers us Dvořák in youthful invention, as well as at his best in beautiful melodies and luscious harmony. That he chose to write this work for the winds that he did (two oboes, two clarinets, two bassoons, contrabassoon, and three horns) together with cello and bass, while omitting the flute, reveals the intention and fabric of the Serenade: darkly rich sonorities, chocolate-like lines, echoing the lovely serenades of the Mozart of old, while creating a uniquely Czech-sounding work.

Ensemble

KCB-studenten van de houtblazers klassen binnen de afdeling Muziek – Klassiek.

KCB students from the woodwind classes of the Department of Music – Classical.

Fluit | Flute

Marcelina Dudek
Mark Iakovlev

Contrafagot | Contrabassoon

Raúl Viceiro Fernández

Hobo | Oboe

Laura Aranda
Matija Blagojevic

Hoorn | Horn

Pieter d'Hoe
Diego Martín Perez
Jonathan V. d. Beek
Pablo Q. Soriano

Bb Klarinet | Clarinet

Ana Medina Díaz
Alice Molari

Cello

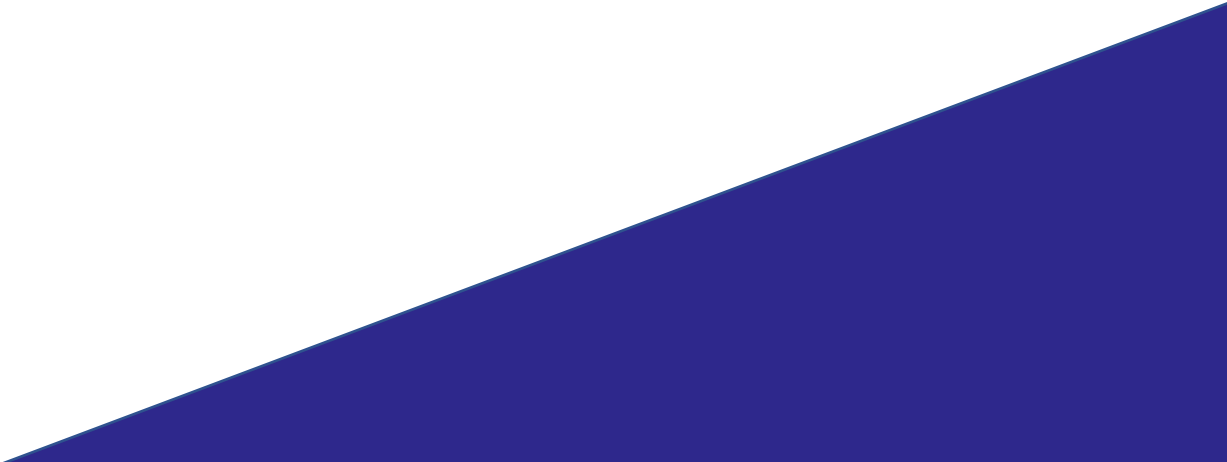
Ana Hespanha

Fagot | Bassoon

Andreu Pla Forcadell
Xin Zheng

Contrabas | Double bass

Flo Driesen



PASKLAAR

NIEUWE KAMERMUZIEK NEW CHAMBER MUSIC

17 & 18 & 21 & 22/11/2022
20:00



Programma Programme

Pieter De Vos – Weightless, Aurora Borealis
Siebe Thijs – Interruption
Alkis Karyzonis – Metousiosis
Yintao Wang – Percussionist can be pianist
Furkan Keceli – ...miş gibi
Ward De Jonghe – Sc
Indra Persoons – Gradus ad Parnassum

Dirigent | Conductor
Bart Bouckaert

KCB-ENSEMBLE

Hedendaagse uitvoeringspraktijk
Contemporary performance practice

Verschillende locaties per concert
zie website

Different locations per concert
see website

KC[®]
B Koninklijk
Conservatorium
Brussel

GRATIS RESERVEREN
FREE REGISTRATION

Info & Tickets
KCB.BE/AGENDA

